

УДК 005.953

Дурман Микола Олександрович

доцент кафедри державного управління і місцевого самоврядування
Херсонського національного технічного університету,
кандидат технічних наук, доцент

Дурман Олена Леонідівна

старший викладач кафедри державного управління і місцевого самоврядування
Херсонського національного технічного університету

СУБВЕНЦІЯ НА РОЗВИТОК ІНФРАСТРУКТУРИ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ЯК ІНСТРУМЕНТ ВПРОВАДЖЕННЯ НОВОЇ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ

Анотація. У статті розглянуто принципи нової регіональної політики та інструменти розвитку, що вона їй пропонує. Проводиться аналіз використання одного з таких інструментів, а саме інфраструктурної субвенції, на прикладі об'єднаних територіальних громад Миколаївської області.

Ключові слова: нова регіональна політика, інструменти розвитку, інфраструктурна субвенція, об'єднані територіальні громади.

Дурман Н.А., Дурман Е.Л. Субвенция на развитие инфраструктуры объединенных территориальных общин как инструмент внедрения новой региональной политики

Аннотация. В статье рассмотрены принципы новой региональной политики и инструменты развития, которые она предлагает. Проводится анализ использования одного из таких инструментов, а именно инфраструктурной субвенции на примере объединенных территориальных общин Николаевской области.

Ключевые слова: новая региональная политика, инструменты развития, инфраструктурная субвенция, объединенные территориальные общины.

Durman M.O., Durman O.L. Subvention for the development of infrastructure of the amalgamated hromadas as an instrument for implementing a new regional policy

Annotation. Annotation. In the article the principles of the new regional policy and development tools are considered that it suggests them. An analysis of the use of one of these tools - the infrastructure subvention, by the example of the amalgamated hromadas of the Mykolayiv region.

Key words: new regional policy, development tools, infrastructure subvention, amalgamated hromadas.

З початку децентралізації відбуваються великі зрушення не лише в процесах управління органами місцевого самоврядування, але й, насамперед, у підвищенні якості життя населення об'єднаних територіальних громад

(ОТГ). Це зумовлено запровадженням у дію принципів нової регіональної політики.

Нова парадигма регіональної політики передбачає перехід від надмірно централізованої моделі, що домінувала до останнього часу, від секторального (галузевого) підходу «згори донизу» до збалансованого партнерства між центральними органами виконавчої влади та місцевою владою для впровадження багаторівневого управління регіональним розвитком. Ці зміни знайшли своє відображення і закріплені в нормативно-правових актах та стратегічних планувальних документах, зокрема в базовому Законі України «Про засади державної регіональної політики» [1] та Державній стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року [2], що визначила стратегічне бачення та мету регіонального розвитку України до 2020 року.

Як зазначає В. Негода, перший заступник Міністра регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України: «Регіональна політика повинна і стає вагомим інструментом просторового регулювання соціально-економічного розвитку країни, що передбачає збалансований і рівномірний розвиток регіонів та зростання економічного рівня території шляхом створення сприятливих умов для розвитку всіх регіонів, а також територіальних громад з урахуванням їх природних, історичних, екологічних, економічних, географічних, демографічних та інших особливостей, їх етнічної та культурної самобутності» [3].

Про потребу запровадження нових принципів регіональної політики з використанням останніх міжнародних досягнень та в контексті євроінтеграційних і глобалізаційних процесів писали раніше І. Лопушинський [4] та Г. Черніченко [5]

Саме тому впродовж 2014–2016 років Україна почала змінювати свою державну регіональну політику з урахуванням та на основі підходів та практики Європейського Союзу, у тому числі в контексті виконання Угоди про асоціацію з ЄС [6], Плану дій з імплементації Угоди [7], Угоди про

секторальну бюджетну підтримку між Урядом України та Європейською Комісією [8], метою якої є підтримка соціальної, економічної та територіальної згуртованості України і підвищення добробуту громадян по всій країні.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Стратегічною метою реалізації державної регіональної політики є створення умов для динамічного, збалансованого розвитку регіонів України з метою забезпечення соціальної та економічної єдності держави, підвищення рівня конкурентоспроможності регіонів, активізації економічної діяльності, підвищення рівня життя населення, додержання гарантованих державою соціальних та інших стандартів для кожного громадянина незалежно від місця проживання.

Стратегічне бачення регіонального розвитку та країни в цілому полягає в розв'язанні наявних проблем шляхом використання внутрішніх та зовнішніх можливостей регіонів і територій.

Важливо зазначити, що нова регіональна політика стає, насамперед, інвестиційною політикою, яку скеровано на підвищення конкурентоспроможності регіонів та їх соціально-економічну інтеграцію, а отже, на економічне зростання, інноваційний розвиток, створення нових робочих місць, поліпшення якості життя людей, поліпшення екологічної ситуації. У цьому контексті важливо, щоб проекти розвитку планувалися та розроблялися як «згори донизу», так і «знизу догори», сприяння ж надавалося не лише проектам, так званої, «твердої» інфраструктури, а й «м'якої», які стимулюють «точки зростання», підтримують впровадження інновацій, розвиток нового виробництва, малого та середнього бізнесу.

У той же час, стимулювання різних сфер розвитку громад може відбуватися через запровадження відповідних принципів регуляторної політики, для чого слід, передусім, передбачити початкову оцінку

нинішнього стану розвитку території, а також врахування стратегічного бачення майбутнього розвитку.

Крім того, слід посилювати взаємодію між центральними органами виконавчої влади (ЦОВВ), їх територіальними підрозділами та органами місцевого самоврядування, що дозволить забезпечити рівномірний та збалансований розвиток територій, з урахуванням принципів сталості.

На сьогодні в межах нової регіональної політики проводиться низка заходів, скерованих саме на вирішення поставлених проблем – на законодавчому, методичному та ресурсному рівнях. На законодавчому рівні – через внесення змін до Бюджетного та Податкового Кодексів щодо реформування міжбюджетних відносин та передачу повноважень на місцевий рівень (принцип субсидіарності), новий перерозподіл податкових надходжень на користь місцевих бюджетів, розширення права органів місцевого самоврядування зі встановлення ставок та пільг із місцевих податків і зборів, а також надання органам місцевого самоврядування права обслуговувати власні надходження своїх бюджетних установ та фондів розвитку у державних банках і не залежати від Державного казначейства.

На методичному та консультаційному рівнях – сюди можна віднести, наприклад, «Методичні рекомендації щодо формування і реалізації стратегічних і програмних документів соціально-економічного розвитку об'єднаної територіальної громади», видані 2018 року Мінрегіоном України [9], низку документів, розроблених Асоціацією міст України, Програмою «U-LEAD з Європою» та Проектом DOBRE, а також консультаційно-методичну допомогу, що здійснюють інші наші партнери-донори.

Що ж до ресурсної допомоги з боку держави, то сюди можна віднести такі джерела:

- Державний фонд регіонального розвитку;
- субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення заходів щодо соціально-економічного розвитку окремих територій;

- субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад;
- кошти державного бюджету, отримані від ЄС, у межах виконання Угоди про фінансування Програми підтримки секторальної політики – Підтримка регіональної політики України;
- субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на реалізацію заходів, спрямованих на розвиток системи охорони здоров'я в сільській місцевості;
- кошти державного бюджету для будівництва футбольних полів зі штучним покриттям.

Крім того, для розвитку громад можна використовувати кошти бюджету розвитку та вільні залишки місцевих (область, район, громада) бюджетів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. На сучасному етапі дослідженням нової регіональної політики займаються такі науковці, як вже згадані І. Лопушинський та Г. Черніченко, а також Я. Жаліло [10], А. Ткачук [11], Ю. Ганущак [12], а також авторські колективи.

Так, особливості та стратегічні пріоритети державної регіональної політика України розглядаються в монографії під редакцією З. Варналія [13], державне управління регіональним розвитком України в монографії під редакцією В. Воротіна [14]. М. Долішній розглядає нові пріоритети регіональної політики в сучасному публічному управлінні [15], а В. Мамонова – методологію управління територіальним розвитком [16].

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Кожне з джерел, що використовується для впровадження нової регіональної політики, має свої особливості наповнення коштами та умов використання. Умови їх використання чітко визначено в законодавчо-нормативній базі, однак не досить вивченим є аналіз розподілу коштів та ефективність використання цих інструментів у практиці запровадження нової регіональної політики та управління регіональним або місцевим розвитком.

Оскільки нова політика базується на принципі децентралізації місцевого та регіонального самоврядування, що передбачає посилення ролі місцевих органів влади в розв'язанні економічних, соціальних та екологічних проблем, то в нашій статті будемо розглядати розподіл та використання інфраструктурної субвенції саме на вирішення цих проблем.

Формулювання цілей статті. Зважаючи на сказане вище, метою нашої статті й став аналіз теоретичного доробку та практичного втілення принципів нової регіональної політики (НРП), практичного застосування інструментарію стимулювання регіонального та місцевого розвитку в поточній діяльності органів місцевого самоврядування з метою формування кращих умов проживання мешканців об'єднаних територіальних громад в умовах зміни державно-управлінського середовища.

Виклад основного матеріалу. Послідовне впровадження НРП дає можливість побачити перші позитивні зміни. Так, 2016 року розвиток більшості регіонів характеризувався активізацією економічної діяльності та відновленням зростання в ключових сферах, про що свідчить позитивна динаміка основних соціально-економічних показників.

Одним з перших інструментів розвитку інфраструктури та підвищення економічної активності в громадах спочатку став Державний фонд регіонального розвитку (ДФРР) як інноваційний механізм реалізації НРП. ДФРР був створений ще 2012 року, проте фактична підтримка регіонів в рамках Фонду розпочалася лише 2015 року.

ДФРР створювався з урахуванням досвіду Європейського Союзу для прискорення соціально-економічного розвитку регіонів України, переведення державних інструментів розвитку регіонів на нову основу, відхід від старої практики фінансування виключно будівництва все нових об'єктів, передусім бюджетної сфери, що домінували в переліках фінансування. Створення ДФРР дозволило започаткувати в Україні фінансування проектів

регіонального розвитку на конкурсній основі та відповідно до регіональних стратегій розвитку та планів заходів з їх реалізації.

Законодавчою базою створення Державного фонду регіонального розвитку є стаття 24-1 Бюджетного кодексу України [17]. За цим документом, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної регіональної політики, на підставі поданих пропозицій здійснює оцінку та відбір зазначених програм і проектів на конкурсних засадах у межах індикативного прогнозного обсягу коштів державного фонду регіонального розвитку з дотриманням таких критеріїв розподілу між Автономною Республікою Крим, областями та містами Києвом і Севастополем:

- 80 відсотків коштів – відповідно до чисельності населення, яке проживає у відповідному регіоні;
- 20 відсотків коштів – з урахуванням рівня соціально-економічного розвитку регіонів відповідно до показника валового регіонального продукту в розрахунку на одну особу (для регіонів, у яких цей показник менше 75 відсотків середнього показника по Україні).

Цікавою новацією виявилось те, що держава зобов'язала органи місцевого самоврядування брати участь у співфінансуванні програм і проектів, що реалізуються за рахунок коштів ДФРР, на рівні не менше 10 відсотків.

Щороку розподіл коштів державного фонду регіонального розвитку за адміністративно-територіальними одиницями та інвестиційними програмами і проектами регіонального розвитку затверджується Кабінетом Міністрів України за погодженням з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету в тримісячний строк із дня набрання чинності законом про Державний бюджет України. Кошти ж ДФРР спрямовуються на виконання інвестиційних програм і проектів регіонального розвитку, що відповідають

пріоритетам, визначеним у Державній стратегії регіонального розвитку, стратегіях розвитку регіонів та в планах заходів з їх реалізації.

З використанням досвіду фінансування проектів та використання коштів ДФРР на розвиток територій, та для стимулювання громад до об'єднання було ухвалено рішення про запровадження нового інструменту розвитку громад – субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад (далі – інфраструктурна субвенція). Уперше згадування про неї відбувається у статті 10 Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» [18] – «...держава здійснює фінансову підтримку добровільного об'єднання територіальних громад шляхом надання коштів у вигляді субвенцій на формування відповідної інфраструктури згідно з планом соціально-економічного розвитку».

Кожного року в Державному бюджеті України передбачається відповідна сума коштів на інфраструктурну субвенцію, а Кабінет Міністрів України приймає відповідну постанову, у якій визначається розмір субвенції для кожної ОТГ, що має прями відносини з бюджетом. Наприклад, першою такою постановою стала постанова Кабміну №200 «Деякі питання надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад» [19], якою було визначено розподіл 2016 року субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад, а також затверджено Порядок та умови надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад. Додатково було також затверджено Форму проектної заявки на проект, що може реалізовуватися за рахунок коштів інфраструктурної субвенції [20].

Окремо ще хотілося б зупинитися на порядку визначення розміру суми субвенції, що отримує громада. Так, при розрахунку обсягу інфраструктурної

субвенції враховується не лише населення, а й просторові фактори. Таким чином, сума субвенції, що надається об'єднаній територіальній громаді на формування інфраструктури, залежить не тільки від кількості сільського населення (субвенція спрямовується насамперед на розвиток сільської місцевості, адже вона в Україні розвинута набагато гірше ніж міста), але й від її площі території громади [21]:

Розподіл субвенції здійснюється за формулою:

$$V_i = V_o * (X_i/X + Y_i/Y)/2,$$

де V_i – обсяг субвенції об'єднаної територіальної громади;

V_o – загальний обсяг субвенції;

X_i – кількість сільського населення об'єднаної громади;

X – кількість сільського населення всіх об'єднаних територіальних громад;

Y_i – площа території об'єднаної територіальної громади;

Y – площа територій усіх об'єднаних територіальних громад.

Тобто, розмір субвенції для конкретної ОТГ залежить від її площі та кількості сільського населення, що проживає на цій території (жителі міст та селищ при цьому не враховуються).

Щороку сума коштів, що передбачалася на інфраструктурну субвенцію збільшувалася, однак в перерахунку на 1 мешканця громади вона поступово зменшувалася (крім прогнозу на 2019 р. (рис. 1 і рис. 2)).

Рис. 1. Виділення коштів на інфраструктурну субвенцію в Державному бюджеті України по роках (в млрд. грн) [власні розрахунки].

ОБ'ЄДНАННЯ ГРОМАД

ПРОПОЗИЦІЇ ДО ПРОЕКТУ ДЕРЖБЮДЖЕТУ 2019

Рис. 2. Прогнозні показники інфраструктурної субвенції на 2019 р. [22]

Це пов'язане з тим, що в 2017-2018 рр. кількість об'єднаних громад та мешканців, які в них проживають, збільшувалася швидше ніж зростала загальна сума субвенції.

Розглянемо ж тепер стан використання інфраструктурної субвенції на прикладі Миколаївської області 2018 року.

Загальна сума субвенції, що була виділена ОТГ Миколаївської області 2018 року, становить 86 196,5 тис. грн (рис. 3).

Рис. 3. Розподіл субвенції між ОТГ Миколаївської області 2018 р.

Якщо ж поглянути на кількість та вартість проектів, то побачимо децю іншу картину (рис. 4):

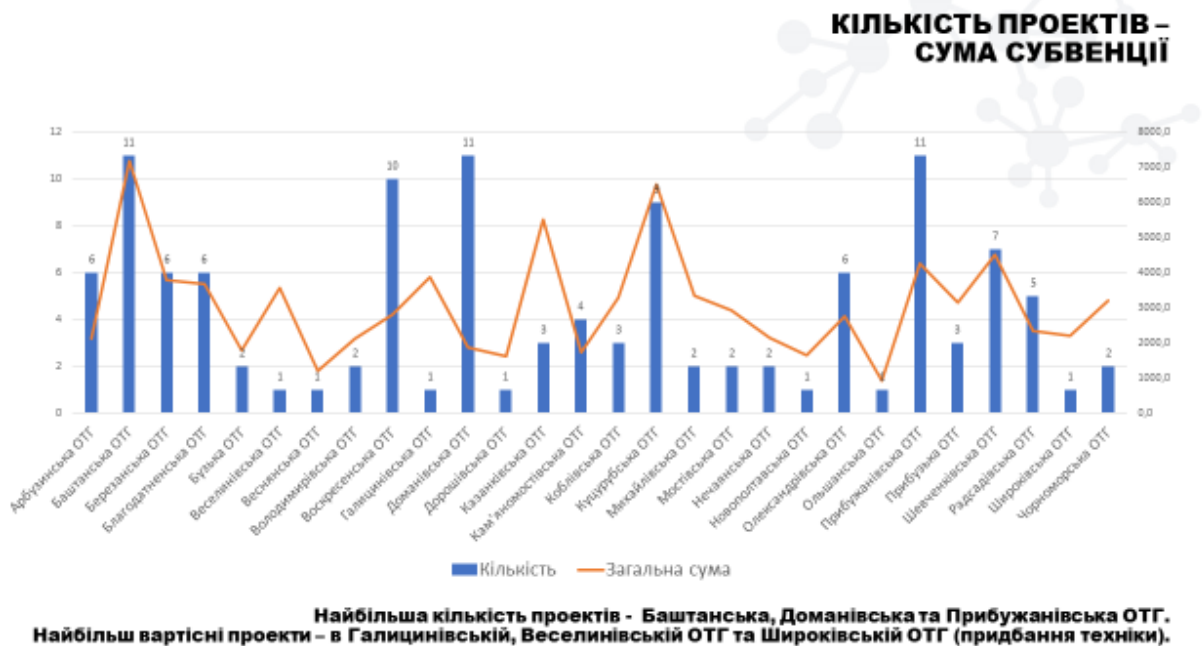
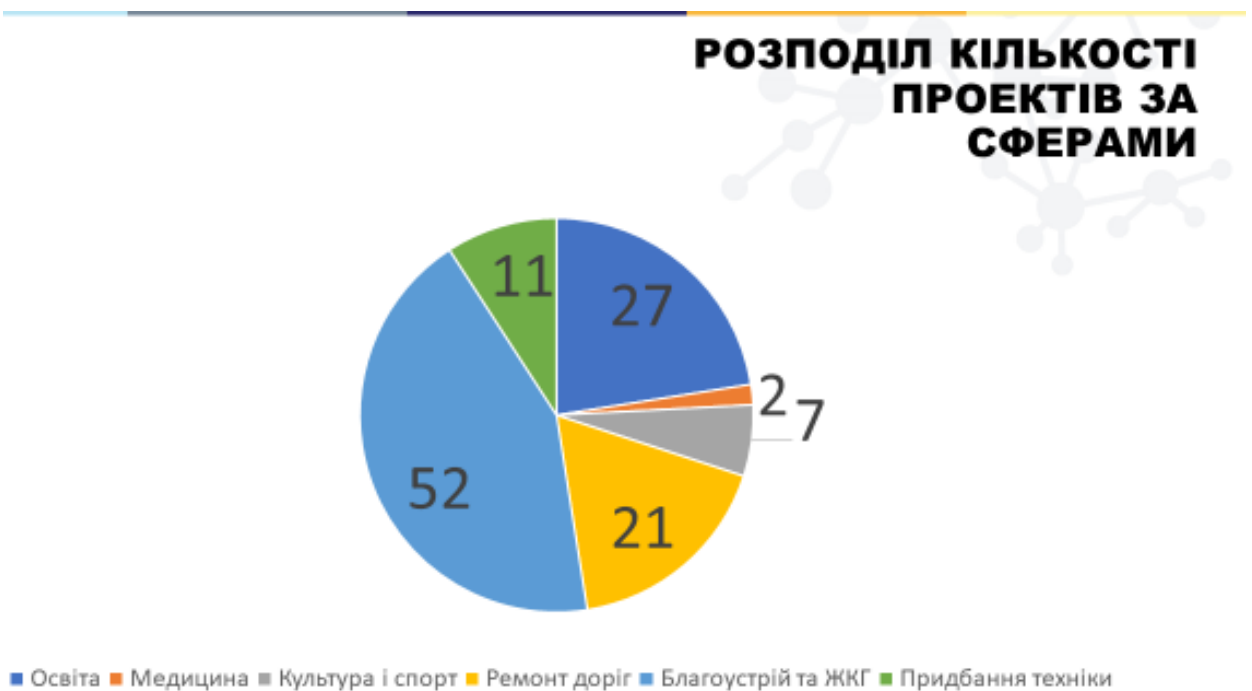

Рис. 4. Кількість проектів – сума субвенції

Як бачимо, найбільш вартісні проекти – це придбання техніки для поліпшення умов проживання мешканців громад. Цього року закуповувалася як техніка для ремонту та благоустрою населених пунктів, так і техніка (спецавтомобілі) для медицини, освіти, пожежників тощо.

На рис. 5 можна визначити розподіл кількості проектів за сферами управління, на рис. 6 – питому вагу вартості проектів за цими сферами, а на рис. 7 – співвідношення кількості проектів та їх вартості.

Найбільша кількість проектів – у сфері благоустрою та ЖКГ. Найменша – у сфері медицини

Рис. 5. Розподіл кількості проектів за сферами управління

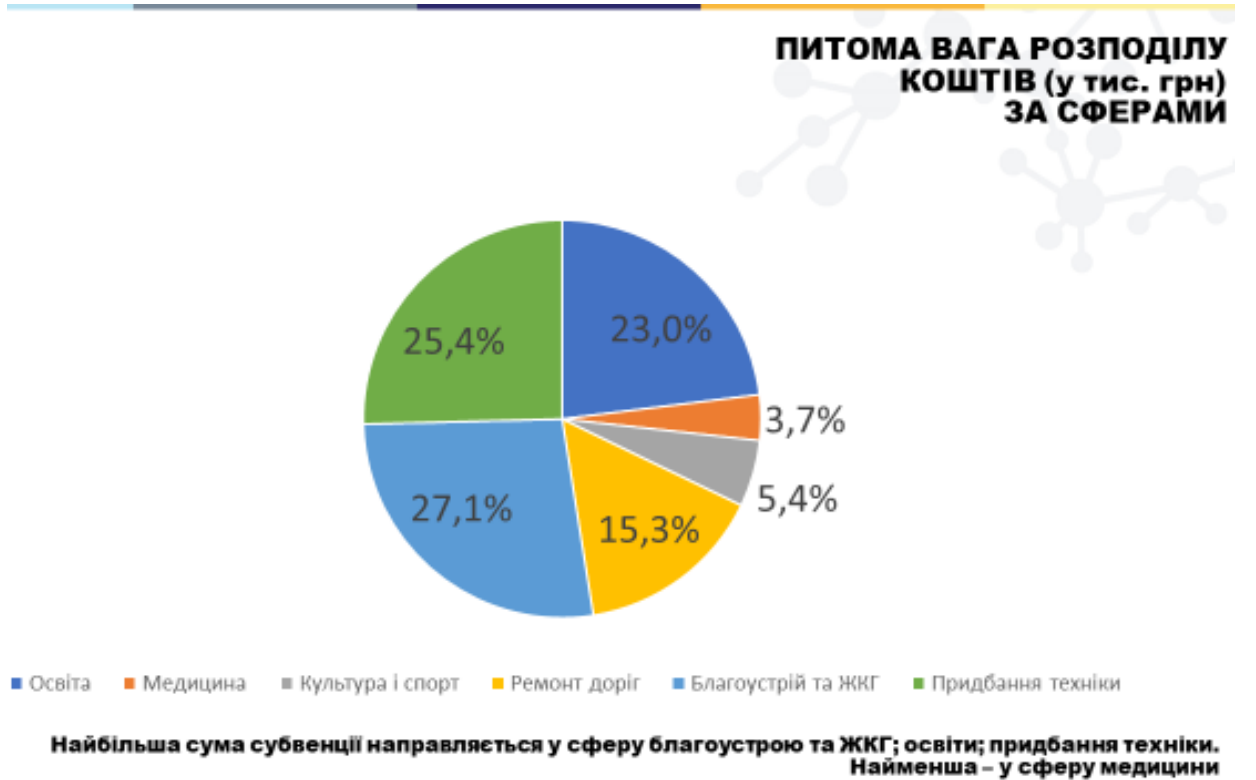

Рис. 6. Питома вага вартості проектів за сферами управління

Рис. 7. Співвідношення кількості проектів та їх вартості (за сферами управління)

Як можна бачити із запропонованого аналізу, найбільша кількість проектів – у сфері благоустрою та ЖКГ, на другому-третьому місцях – ремонт доріг та освіта.

Найбільше коштів направляється в сферу благоустрою, освіти та на придбання техніки (сумарно – $\frac{3}{4}$ всіх обсягів).

Найбільш коштовні проекти – це придбання техніки, найменш коштовні – в сфері благоустрою та ЖКГ.

Висновки з даного дослідження. Запровадження нової регіональної політики та використання всіх її інструментів дає змогу поліпшити життя пересічних мешканців. Одним із таких інструментів стала субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад. Вона мала на меті виконання трьох завдань:

1. стимулювати громади до об'єднання;
2. поліпшити стан інфраструктурних об'єктів в ОТГ;
3. «розвантажити» Державний фонд регіонального розвитку від інфраструктурних проектів, направивши його кошти на розвиткові проекти.

З першими двома завданнями цей інструмент доволі непогано справився, у той же час в ДФРР і сьогодні подається чимало заявок на фінансування інфраструктурних проектів. Це зумовлено, насамперед, зношеністю інфраструктурних об'єктів, поганим станом доріг та вулиць, низькою якістю питної води тощо. У той же час пересічні мешканці громад уже відчули на собі поліпшення життя від використання цієї субвенції.

Отже, реформи відкривають нові можливості для регіонального та місцевого розвитку. Ефективність впровадження нової регіональної політики значною мірою залежить від рівня відповідальності, спроможності та активної участі в процесі її реалізації місцевих органів влади, оскільки ті,

хто об'єднався першим, отримали для свого розвитку набагато більше коштів, аніж громади, що пройшли об'єднання пізніше.

Особливої уваги вимагає завдання щодо забезпечення сталого розвитку сільських територій. Його вирішення залежить не тільки від державної підтримки, а насамперед від спроможності територіальних органів влади забезпечувати місцевий розвиток.

Саме тому слід якомога швидше пройти шлях формування спроможних територіальних громад, що мають стати новими точками соціально-економічного зростання, надавши їм максимальний обсяг повноважень, ресурсів та підвищеної відповідальності за своє майбутнє. Новоутворені спроможні громади своєю переважною більшістю мають усі передумови, щоб стати майданчиками розвитку, позитивним прикладом у створенні сприятливих умов для розвитку своїх територій, сучасної інфраструктури, якісних послуг та рівня життя громадян.

Перспективи подальших розвідок. Подальші дослідження проаналізованої в статті проблеми можуть бути направлені на розроблення теоретичних та практичних механізмів застосування інструментів нової регіональної політики в роботі органів публічної влади, особливо на місцевому рівні (рівні об'єднаних територіальних громад).

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Про засади державної регіональної політики / Закон України від 05.02.2015 року № 156-VIII // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 13, ст. 90
2. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року / Постанова Кабінету Міністрів України від 06.08.2014 р. № 385. [Електр. ресурс]. – Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua/ua/nras/247566248>
3. Негода В. Нова державна регіональна політика в Україні – шлях до успіху / В'ячеслав Негода // [Електр. ресурс]. – Режим доступу: http://regionet.org.ua/ua/Nova_derzhavna_regionalna_polituka_v_Ykrayini_shlyah_do_yspih_u_1537.html
4. Лопушинський І.П. Формування та реалізація державної регіональної політики України в контексті євроінтеграційних процесів / Іван Лопушинський // Актуальні проблеми державного управління, педагогіки та психології.– 2009.– №1. – С. 7–12.
5. Черніченко Г.О. Основні напрямки державної регіональної політики на сучасному етапі глобалізації / Г. Черніченко, О. Чорноіванова. [Електр. ресурс]. – Режим доступу:

- http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/pips/2008/BSEC_2008/Pages%20from%20tom2/0561.pdf
6. Угода про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони / Угоду ратифіковано із заявою Законом № 1678-VII від 16.09.2014. [Електр. ресурс]. – Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011
  7. План заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2014 - 2017 роки / Розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 вересня 2014 р. № 847-р. [Електр. ресурс]. – Режим доступу: http://vobu.com.ua/app/webroot/img/custom/editor/euro/implementation/plan_implement.pdf
  8. Угода про фінансування Програми підтримки секторальної політики - Підтримка регіональної політики України (Контракт на реформу сектора) / Рішення ЄС CRIS: 2013/024-517. [Електр. ресурс]. – Режим доступу: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_019
  9. Методичні рекомендації щодо формування і реалізації стратегічних і програмних документів соціально-економічного розвитку об'єднаної територіальної громади / Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України. [Електр. ресурс]. – Режим доступу: <https://storage.decentralization.gov.ua/uploads/library/file/250>Методичні рекомендації щодо підготовки інфраструктурних проектів ОТГ_.pdf
  10. Нова регіональна політика для нової України: Аналітична доповідь (Скорочена версія). – К., Інститут суспільно-економічних досліджень, 2017.- 36 с. [Електр. ресурс]. – Режим доступу: <https://iser.org.ua/uploads/files/Reg%20politic%204%20ukr%20na%20sait.pdf>
  11. Ткачук А. Регіональна політика: два роки шляху. [Електр. ресурс]. – Режим доступу: <https://decentralization.gov.ua/news/3863>
  12. Ганущак Ю. Фінансування освіти і децентралізація. [Електр. ресурс]. – Режим доступу: <https://rpr.org.ua/news/yurij-hanuschak-finansuvannya-osvity-i-detsentralizatsiya/>
  13. Державна регіональна політика України: особливості та стратегічні пріоритети: Монографія / За заг. ред. З.С. Варналія. – К.: НІСД, 2007. – 768 с.
  14. Державне управління регіональним розвитком України: Монографія / За заг. ред. В.Є. Воротіна, Я.А. Жаліла. – К.: НІСД, 2010. – 288 с.
  15. Долішній М.І. Регіональна політика на рубежі ХХ–ХХІ століть: нові пріоритети. – К.: Наукова думка, 2006. – 512 с.
  16. Мамонова В.В. Методологія управління територіальним розвитком: Монографія. – Харків: ХарРІ НАДУ «Магістр», 2006. – 194 с.
  17. Бюджетний Кодекс України / Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, № 50-51, ст.572
  18. Про добровільне об'єднання територіальних громад / Закон України від 05.02.2015 р. № 157-VIII // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 13, ст.91
  19. Деякі питання надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад / Постанова Кабінету Міністрів України від 16 березня 2016 р. № 200. [Електр. ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/200-2016-%D0%BF>
  20. Про затвердження Форми проектної заявки на проект, який може реалізовуватися за рахунок коштів субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад / Наказ Мінрегіонбуду №82 від 05.04.2016 р. [Електр. ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0577-16>

21. Грушко О. Субвенція на розвиток інфраструктури об'єднаних територіальних громад (Україна та Чернівецька область). [Електр. ресурс]. – Режим доступу: <http://buk-visnyk.cv.ua/misceve-samovryaduvannya/929/>
22. Моніторинг процесу децентралізації та реформування місцевого самоврядування станом на 10.08.2018 р. [Електр. ресурс]. – Режим доступу: <https://decentralization.gov.ua/news/9438>

Statement of the problem. The strategic goal of the implementation of the state regional policy is to create conditions for the dynamic and balanced development of the regions of Ukraine in order to ensure the social and economic unity of the state, increase the level of competitiveness of the regions, increase economic activity, increase the living standards of the population, adhere to social and other standards guaranteed by the state for each citizen independently from the place of residence.

At the same time, stimulation of various spheres of development of communities can take place through the introduction of appropriate principles of regulatory policy, which should first of all provide for an initial assessment of the current state of development of the territory, as well as the strategic vision of future development.

Urgency. Today, within the framework of the new regional policy, a number of tools are used, aimed specifically at solving the problems posed - at the legislative, methodological and resource levels.

However, the analysis of the allocation of funds and the effectiveness of the use of these tools in the practice of introducing a new regional policy and managing regional or local development are insufficiently studied. In this article, we will consider the distribution and use of infrastructure subvention as a tool for a new regional policy.

The purpose of the article. The purpose of our article is to analyze the theoretical background and practical implementation of the principles of the new regional policy (NRP), the practical application of the tools for stimulating regional and local development in the current activities of local self-government bodies in order to create better living conditions for the inhabitants of the

amalgamated hromadas in the conditions of change of state-management the environment.

Our task was to study. The article analyzed the possibilities of using the infrastructure subvention for the development of the amalgamated hromadas on the example of Mykolaiv region.

It was determined that this tool improves the lives of the inhabitants of the amalgamated hromadas, first of all through the improvement of the state of roads, the quality of drinking water supply, lighting, the purchase of equipment for security centers, etc.

Summary. The introduction of a NRP and the use of all its instruments will improve the lives of ordinary inhabitants. Therefore, it is necessary to move as quickly as possible to the formation of the amalgamated hromadas, which should become new points of socio-economic growth, giving them the maximum amount of authority, resources and increased responsibility for their future. One such instrument is the infrastructure subvention.

Conclusion and outcomes. Further researches of the problem analyzed in the article may be aimed at the development of theoretical and practical mechanisms for the use of instruments of the new regional policy in the work of public authorities, especially at the local level (levels of the amalgamated hromadas).